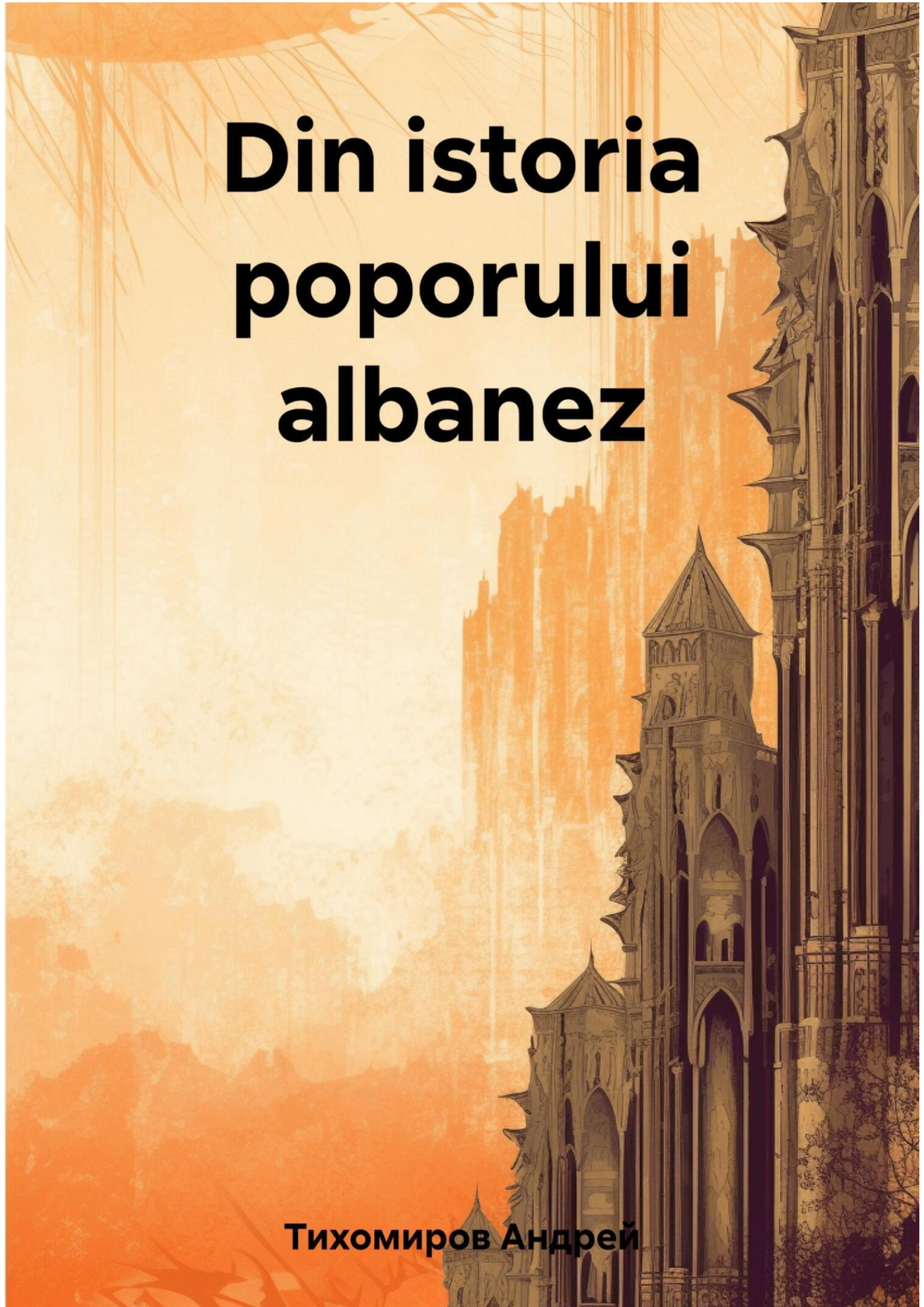

Din istoria poporului albanez

Тихомиров Андрей

Андрей Тихомиров

Din istoria poporului albanez

«Автор»

2023

Тихомиров А.

Din istoria poporului albanez / А. Тихомиров — «Автор», 2023

Albanezii sunt un popor care locuiește în Albania, Kosovo (Rusia nu recunoaște Kosovo ca stat separat), Macedonia, Serbia, Muntenegru, există diaspore albaneze în alte țări, în special, în Italia, Germania, Suedia, Franța și alte țări. Conform dialectelor limbii albaneze și caracteristicilor etnografice, albanezii sunt împărțiți în Ghegs (în nord, Shkipenia în dialectul Gheg) și Tosks (în sud, Shkiperia în dialectul Tosk). Dintre tipurile antropologice la albanezi predomină cel brahicefalic (tipul antropologic dinaric sau adriatic) (mai ales în nord și est). Numele „albanezi” poate să provină de la cuvintele albus – „alb” în latină și alp – „munte înalt”, un cuvânt celtic. Adică, numele „albanezi” pentru alte popoare ar putea însemna locuitorii munților albi înalți. Pe vârfurile munților puteți observa adesea zăpadă albă, calote glaciare. Albanезii sunt indo-europeni, apropiați de iliri, mesapi și traci dispăruți.

© Тихомиров А., 2023

© Автор, 2023

Содержание

Albanezii: formarea poporului, migrația	5
Конец ознакомительного фрагмента.	8

Андрей Тихомиров

Din istoria poporului albanez

Albanezii: formarea poporului, migrația

Albanezii sunt oamenii care locuiesc în Albania, Kosovo (Rusia nu recunoaște Kosovo ca stat separat), Macedonia, Serbia, Muntenegru, există diasporă albaneză în alte țări, în special în Italia, Germania, Suedia, Franța și alte țări. Conform dialectelor limbii albaneze și caracteristicilor etnografice, albanezii sunt împărțiți în Gegs (în nord, Shkipenia în dialectul Geg) și Toskov (în sud, Shkiperia în dialectul Toskov). Dintre tipurile antropologice dintre albanezi, predomină brahicefalicul (Tip antropologic dinarian sau Adriatic) (în special în nord și est). Numele "albanezi" ar fi putut proveni din cuvintele albus – "alb" în latină și alp – "munte înalt" cuvânt Celtic, de unde și Munții Alpi, germană. Alpen, Franceză. Alpes, ital. Alpi. Adică, numele "albanezi" pentru alte popoare ar putea însemna locuitorii munților albi înalți. Zăpada albă și calotele de gheață pot fi adesea observate pe vârfulurile munților.

Aparent, au existat și legături între Albania Caucaziană (un stat antic din estul Transcaucaziei) și Albania Balcanică (modernă). Albanezii sunt Indo-europeni, apropiați de ilirii, Messapii și Tracii dispăruți. Ilirii sunt triburi Indo-europene antice din nord-vestul Peninsulei Balcanice (dalmațieni, Ardieni, Panonieni etc.) și în sud-estul peninsulei apenine (Iapigi, Messapi etc.). Limba Ilirică, o ramură separată a familiei de limbi Indo-europene. Este reprezentat de două soiuri: Balkanoillyrian (nord-vestul Peninsulei Balcanice) și Messapian (inscripții din secolul al 6-lea î. HR E.-secolul 1 D. HR., descoperit în sud-estul Italiei) după limbi.

De la sfârșitul secolului 3 până la sfârșitul secolului 1 î.HR., ilirii au fost cucerți de romani și romanizați. Messapes sunt triburi din sudul Italiei care probabil au migrat din Creta în secolele 10-9 î. HR. TRACIA este o regiune istorică din estul Peninsulei Balcanice, între Marea Egee, Marea Neagră și Marea Marmara (de la numele populației antice – Tracii). Tracii, un grup de triburi Indo-europene antice (daci, Audri, geți etc.) care locuiau în nord-estul Peninsulei Balcanice și în nord-vestul Asiei Mici. În timpul Marii Migrații, popoarele s-au amestecat cu alte triburi, devenind unul dintre elementele etnice în formarea bulgarilor, românilor, albanezilor și a altor popoare. Limba tracică, o ramură separată a familiei de limbi Indo-europene. Monumentele scrise (cuvinte individuale, glosuri și inscripții scurte) datează de la mijlocul mileniului I î. HR. în primele secole ale mileniului I î.HR. partea de nord – vest a Peninsulei Balcanice și zonele adiacente Nordului erau locuite de iliri, Nord – Est-Traci, Sud-greci (Eleni). Epoca timpurie a fierului din Europa de vest se caracterizează prin așa —numita cultură Hallstatt, care a primit acest nume condiționat din orașul Hallstatt din partea de vest a Austriei, în vecinătatea căreia a fost descoperit un vast cimitir, care conține cele mai vechi produse din fier din Europa Centrală, datând din secolele X-VI î.HR., producția de fier a fost adusă de cei mai vechi Indo-europeni din stepele Uralului de Sud. Aici au fost descoperite și mine de sare din aceeași perioadă, în care au fost găsite numeroase unelte folosite la acea vreme în minerit. Principala zonă de distribuție a culturii Hallstatt coincide cu zona de așezare a triburilor ilire și parțial a celților. Dar monumente similare cu cele ale lui Hallstatt au fost găsite și în Peninsula Balcanică, pe teritoriul Europei de Est, sudul Germaniei și la periferia estică a Franței. Culturile din epoca timpurie a fierului din Peninsula Iberică și Italia sunt apropiate de Cultura Hallstatt. Epoca Fierului în Italia începe în secolul al 10-lea î. HR. pe insula Sicilia, cultura în această perioadă se dezvoltă, aparent, sub influența continuă a lumii Egee. Cultura din sudul Italiei, precum și regiunea Picene (Italia De Mijloc), prezintă semne de influență Ilirică. Tracii s-au stabilit în nord-vestul Asiei Mici și în secolul al 7-lea î.HR. tribul Trac al Trerienilor a invadat teritoriul Lydiei împreună cu Cimmerienii. Cu toate acestea, numai după ce Lydia a primit ajutor de la Asiria de două ori, iar Cimmerienii au fost slăbiți de ciocnirile cu

sciții, Lidienii au câștigat. Puterea Cimmerienilor a fost spartă. Rămășițele Cimmerienilor s-au stabilit în partea de nord-est a Asiei Mici, unde s-au contopit treptat cu populația locală. Populația principală a Peninsulei Balcanice din nordul Greciei a rămas triburile agricole tracice locale, al căror nivel de dezvoltare era deja destul de ridicat. Produsele din bronz și mai ales din aur găsite în România indică o tehnică destul de dezvoltată a fabricării lor; utilizarea uneltelor individuale de fier era cunoscută în țările Carpato-Dunărene chiar înainte de sosirea sciților aici. Triburile locale au fost asociate de mult timp cu triburile culturii Hallstatt, precum și cu triburile grecești din sudul Peninsulei Balcanice, a căror influență a devenit deosebit de vizibilă de atunci. Prin urmare, este posibil ca influența pe care sciții au început să o experimenteze de la triburile locale cucerite de ei să fie mai mare decât cea pe care ei înșiși au exercitat-o asupra lor.

Răspândirea fierului în Balcani a contribuit la dezvoltarea în continuare a agriculturii, care a apărut aici în perioada neolitică; în prima jumătate a primului mileniu, agricultura cu plug a început să se răspândească pe scară largă. Îmbunătățirea instrumentelor a contribuit la dezvoltarea meșteșugurilor – arme, fierărie, sticlă, ceramică; cu toate acestea, ceramica a rămas brută și primitivă mult timp, deoarece roata olarului nu fusese încă folosită în aceste țări.

În prima jumătate a primului mileniu î.HR., s-au găsit schimbări vizibile în structura socială a triburilor locale ilirice și tracice. Așezările din această perioadă constau din sate și mici fortificații situate pe înălțimile care dominau zona. Săpăturile acestor fortificații dezvăluie, așa cum am menționat deja, numeroase produse metalice, inclusiv bijuterii din aur și argint, precum și mostre de ceramică de înaltă calitate. Săpăturile satelor produc foarte puține produse metalice; bijuteriile sunt aproape absente; ceramica este primitivă și aproape imposibil de distins de cele produse în timpul Neoliticului. Evident, nobilimea tribală locuia în fortificații, iar membrii obișnuiți ai comunității locuiau în sate. Acest lucru indică un proces amplu de proprietate și stratificare socială între triburile Balcanice. Faptul separării nobilimii tribale, care aparent a început în epoca bronzului, confirmă și diferența de ustensile găsite în înmormântările bogate și sărace. Dar descompunerea progresivă a sistemului comunitar primitiv nu a dus la mijlocul primului mileniu î.HR. spre formarea unei societăți de clasă în Balcani (cu excepția Greciei). Triburile tracice de Sud care locuiau pe teritoriul Bulgariei moderne, unde formarea Statelor a început în secolul V î.HR., s-au apropiat cel mai mult de aceasta. Relațiile coloniștilor greci cu triburile locale, care nu au supraviețuit încă relațiilor comunitare primitive, dobândesc o mare importanță în acest moment. Aceasta este relația grecilor cu triburile tracice din Peninsula Balcanică, cu triburile locale din sudul Italiei și Sicilia, cu celții și ibericii, care în cele mai vechi timpuri locuiau pe teritoriile moderne ale Franței și Spaniei, cu sciții, locuri și altele, triburi de pe coastele Mării Negre și Azov. Grecii au stabilit relații pașnice cu multe dintre triburile locale pe baza schimbului comercial, care a adus beneficii uriașe coloniilor, dar au existat și cazuri frecvente de ciocniri militare.

În secolele 7-3 î.HR., grecii au fondat o serie de așezări comerciale și agricole-colonii pe teritoriul așezării ilirilor. Apoi comunitatea Hallstatt se dezintegrează; se formează o cultură Latenă Celto-tracică, ostilă ilirilor. Celții încep să împingă ilirii din nord, iar grecii din est. Celții i-au împins parțial pe iliri, parțial i-au supus asimilării. În secolul al 3-lea î.HR., când ilirii au intrat în conflict cu romanii, ei se aflau în cea mai mare parte în stadiul de descompunere a sistemului Gentil. Unii cercetători consideră că albanezii moderni sunt descendenți ai vechilor iliri. Monumentele culturii ilire au fost păstrate în Austria, Albania, Italia, Macedonia, Serbia.

Există posibilitatea ca după migrația din Carpați în Peninsula Balcanică, Indo—europenii aparținând haplogrupului R1a să se asimileze cu triburile Paleobalkane locale ale haplogrupului I2a, rezultând formarea naționalităților tracice (cunoscute din surse scrise) (dominate de haplogrupul I2a cu un mic amestec de haplogrupul R1a); în același timp, s-a format o nouă limbă pe baza limbii cuceritorilor, adică pe o bază Indo-europeană, după ce a absorbit unele caracteristici locale. Tracii sunt atribuiți de unii cercetători haplogrupului R1b. Se disting 9 haplogrupuri de albanezi moderni: E1b1b1 (M35), J2 (M172), R1 (M173), I (M170), G (M201), K (M9, XP), J1 (M267),

H1 (M52), E (xE1b1b1), ceea ce indică originea lor extrem de mixtă. Un haplogrup este un grup de haplotipuri similare care au un strămoș comun care are o mutație moștenită de toți descendenții (de obicei un singur polimorfism nucleotidic). Termenul "haplogrup" este utilizat pe scară largă în genetica populației și genealogia genetică – știința care studiază istoria genetică a omenirii, folosind studiul haplogrupurilor cromozomului Y (ADN-y), ADN mitocondrial (ADNmt) și haplogrupul HCG. Markerii genetici ai ADN-ului Y sunt transmiși cu cromozomul Y exclusiv prin linia paternă (adică de la tată la fii), iar markerii ADNmt sunt transmiși prin linia maternă (de la mamă la toți copiii). Astfel, bărbații sunt purtători de markeri Y-ADN și mtDNA, iar femeile sunt doar mtDNA. Haplotipurile prin markeri autozomali sunt reprezentate atât la bărbați, cât și la femei.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.